

HÃY HỌC VỚI THẦY VÌ THẦY CÓ LÒNG HIỀN HẬU VÀ KHIÊM NHƯỜNG!

... Câu chuyện xảy ra tại một thành phố ở nước Ý, nơi có đông đảo du khách lui tới, đặc biệt vào mùa hè. Tạm gọi tên nhân vật chính là cụ bà Benedetta.

Vào những ngày nắng ráo, cụ bà Benedetta ngồi xin của bố thí nơi quảng trường chính của thành phố. Cụ bà gầy còm, ốm yếu và ăn mặc thật bần cùng. Đúng là hình ảnh đáng thương của một người không thể tự mưu sinh nhưng cần đến lòng quảng đại của kẻ đi qua người đi lại. Thế nhưng bên cạnh đáng điều thảm thiết ấy, nổi bật hình ảnh một cụ bà tốt lành và đạo đức, trong tay luôn cầm tràng chuỗi Mân Côi.

Mỗi lần nhận được một của bố thí, cụ bà Benedetta liền chân thành cảm ơn người cho và nói với trọn niềm tin:

- Cầu mong cử chỉ của ông .. của bà.. thể hiện lòng yêu mến đối với THIÊN CHÚA và Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA.

Nếu người cho không chấp thuận hoặc không đồng ý với lời đáp trả tri ân của mình thì cụ bà Benedetta không nhận của bố thí. Bởi lẽ cụ bà muốn rằng của bố thí trước tiên phải mang lại lợi ích thiêng liêng cho chính linh hồn người thi ân rồi mới mang lại lợi ích vật chất cho kẻ lãnh nhận.

Chưa hết. Cứ mỗi lần nhận được một của bố thí, sau khi nói lời cảm ơn và cầu chúc trên đây, cụ bà Benedetta cúi xuống nhặt một viên sỏi nhỏ bỏ vào bị cụ luôn mang theo bên mình. Một hôm, một phụ nữ trẻ tuổi dừng lại bỏ vào giỏ cụ một ít đồng tiền. Phụ nữ tò mò muốn biết lý do tại sao cụ lại nhặt sỏi bỏ vào bị. Cụ bà Benedetta liền từ tốn giải thích:

- Lão tự hứa cứ mỗi lần nhận được một của bố thí, lão sẽ lần một tràng hạt Mân Côi cầu cho vị ân nhân. Nhưng trí nhớ của lão quá kém. Do đó bao nhiêu viên sỏi là bấy nhiêu tràng chuỗi Mân Côi lão sẽ đọc.

Phụ nữ trẻ ngạc nhiên hỏi tiếp:

- Nhưng làm thế nào mỗi ngày cụ có thể lần được nhiều tràng chuỗi Mân Côi đến thế?

Cụ bà Benedetta trả lời:

- Vào mùa hè mỗi ngày lão không thể nào đọc hết được các tràng chuỗi Mân Côi. Nhưng mùa hè không kéo dài lâu. Sắp sang mùa đông rồi. Và mùa đông nơi thành phố này có rất ít người qua lại. Như thế, mùa đông lão có nhiều giờ hơn để lần hạt Mân Côi. Đôi khi lão lần hạt đến khuya. Mỗi đồng bạc nhận lãnh là một tràng chuỗi Mân Côi tri ân!

Phụ nữ trẻ vẫn còn tò mò nên hỏi thêm:

- Cụ lần một tràng chuỗi cho người nào cho món tiền kha khá hay là cho cả những người chỉ cho vài xu nho nhỏ?

Vẫn giữ nguyên dáng điệu dịu dàng, cụ bà Benedetta vui vẻ giải thích:

- Lão đọc kinh cho cả người dù chỉ cho lão vài xu. Vì đối với lão, một xu nếu bố thí vì lòng kính mến THIÊN CHÚA và vì lòng yêu mến Đức Mẹ MARIA thì cũng quý y như vàng bạc châu báu ở thế gian này gộp chung lại. Lão không có ý giảng dạy cho ai hết, nhưng lão nhớ lại câu chuyện người đàn bà góa nghèo trong Phúc Âm theo thánh Luca. Bà đã bỏ vào thùng hai đồng tiền kẽm. Nhưng Đức Chúa GIÊSU đã lên tiếng ca ngợi bà rằng: "Bà góa nghèo này đã bỏ vào nhiều hơn ai hết" (Lc 21,3). THIÊN CHÚA không nhìn số lượng bố thí cho bằng cách thức bố thí, nghĩa là tấm lòng cùng ý chỉ của người bố thí. Ngoài ra, các tràng chuỗi Mân Côi không những chỉ mang lại lợi ích thiêng liêng cho người bố thí mà cho cả lão nữa. Lão nhận được không biết bao nhiêu là niềm an ủi! Mỗi lần lão đọc xong một tràng chuỗi Mân Côi, lão lấy một viên sỏi nhỏ bỏ vào góc phòng. Các viên sỏi tiếp tục dâng cao. Đến giờ chết, khi nhìn đống sỏi ở góc phòng, lão sẽ an lòng ra đi, không chút sợ hãi, bởi lão nhớ trong đời sống, lão đã từng lập đi lập lại lời kinh:

"Thánh MARIA Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử. Amen".

Sau khi đã từng kêu van không biết bao nhiêu lần như thế, chắc chắn vào chính giờ chết, Đức Mẹ MARIA Nhân Lành sẽ không thể nào bỏ rơi lão một mình. Lão tin vững vàng rằng chính Đức Mẹ MARIA sẽ đến bên cạnh lão sẽ giúp lão ra đi bình an.

Lão hy vọng tràn đầy rằng Đức Mẹ MARIA sẽ đưa lão vào Vương Quốc Hiển Trị của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Con Dấu Ái của Mẹ. Bởi vì, chính Ngài đã phán:

"Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ" (Matthêu 5,3).

... Vào lúc ấy, Đức Chúa GIÊSU cất tiếng nói: "Lạy CHA là Chúa Tể trời đất, Con xin ngợi khen CHA, vì CHA đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy CHA, vì đó là điều đẹp ý CHA .. CHA Thầy đã giao phó mọi sự cho Thầy. Và không ai biết rõ Người Con, trừ CHÚA CHA; cũng như không ai biết rõ CHÚA CHA, trừ Người Con và kẻ mà Người Con muốn mặc khải cho .. Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Thầy, và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Thầy êm ái, và gánh Thầy nhẹ nhàng" (Matthêu 11,25-30).

("Il Settimanale di Padre Pio", 24 Ottobre 2004, n.42, trang 12)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt